

ಅಂಶ - 5 ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರ, ನುಡಿಗಟ್ಟು, ಗಾದೆಗಳು

ಪಿಷ್ಟು ಕ್ರಮ

5.0 ಉದ್ದೇಶ

5.1 ಹೀರಿಕೆ

5.2 ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರ

ಅಭ್ಯಾಸ - 1

5.3 ನುಡಿಗಟ್ಟು

ಅಭ್ಯಾಸ - 2

5.4 ಗಾದೆಗಳು

ಅಭ್ಯಾಸ - 3

5.5 ಗಾದೆಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ

ಅಭ್ಯಾಸ - 4

5.6 ಸಾರಾಂಶ

ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು

5.0) ಉದ್ದೇಶ

ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಒದಿದ ಮೇಲೆ ನೀವು

- ನಿಮ್ಮ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
- ಪದಗಳನ್ನು ಅಯಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವಿರಿ.
- ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದರ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಭಾಷೆಗೆ ಬರುವ ಅಂದವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
- ಗಾದೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾಗಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸುವಿರಿ.

5.1 ಹೀರಿಕೆ

ಹಿಂದಿನ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆವು. ವಾಕ್ಯಗಳ, ರಚನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಪದಗಳ ಜೋಡಿಸುತ್ತೇವು. ಮುಖ್ಯವಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದಿರಿ. ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ನಾವು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪದಗಳನ್ನು ಅಧಿವತ್ತಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವುದೂ ಒಂದು ಕಲೆ. ಇಂತಹ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯಾವುದೇ ಬರಹಗಾರನಿಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರವಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬರಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರವಿದ್ದರೂ ಸಾಳದು. ಅಯಾ ಸನ್ನಿಖೇತಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವ ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗಳು, ಗಾದೆಗಳು, ಹೊದಲಾದಪುಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರದ ಬಗ್ಗೆ, ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಾದೆಗಳ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಸ್ತರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸೋಣ.

5.2 ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರ

ಬರಹಗಾರನಿಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರವಿದ್ದರಷ್ಟೇ ಸಾಲದು. ಆಯಾ ಸನ್ನಿಹಿತಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಅಥವ ಕೊಡುವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅಯ್ಯುಕೊಳ್ಳುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಿಜಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಳ್ಳದೆ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪದ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಭಾವನೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಪ್ರಮಾಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯಮಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೀತನ್ನು ತಾಯಿಯ ಮರಣದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತು ಹೇಳಲು ಒಬ್ಬ ಹೋಗಿದ್ದಾಗೆನೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಿ. ಆವನು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ:

“ಮಿತ್ರಾ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯು ಸತ್ತೇ ಹೋದಳಿಂಬ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿರು ಕೋಡಿಯಾಗಿ ಹರಿಯಿತು”

ಇಲ್ಲಿ “ಸತ್ತೇ ಹೋದಳು”: ಎಂಬ ಮಾತು ಆಗೋರವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಕಣ್ಣಿರು ಕೋಡಿಯಾಗಿ ಹರಿಯಿತು’ ಎಂಬ ಮಾತು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಪುರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಮಾಣಿಕ ಅನಿಸಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ,

“ಅಕೆ ತನ್ನ ಸಾಕು ತಾಯಿ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅವಳು ಲರದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಾಗ ರಮೇಶನ ಕಣ್ಣಿರು ಕೋಡಿಯಾಗಿ ಹರಿಯಿತು”. ಇಲ್ಲಿ ಅದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿಯ ಭಾಷಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಅನುಭವ, ಒಳೆಯ ಬರಹಗಳನ್ನು ಸಂವೇದನಾಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಓದುವುದು ಇವುಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಶಿಫ್ಟಿಯು ಇರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಬರೆಯಬೇಕಿಂಬ ನಿಯಮಗಳು ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಉಚ್ಛರಿಸಿದಂತೆ ಬರೆಯಬುದನ್ನು ಶಿಪ್ಪು ಸ್ವನ್ಯಾಸ ಸ್ವಿಂಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮಾನದಂಡಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟಿವೆ (Spelling System). ಈ ಮಾನದಂಡಗಳ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡೋಣ.

(1) ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಧುಪ್ರಯೋಗಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

ಸಾಧು	ಅಸಾಧು
ಸತ್ತ್ವ	ಸತ್ತ
ಮಹತ್ವ	ಮಹತ್ತ
ಅಂತಾ ರಾಪ್ರೀಯ	ಅಂತರಾಪ್ರೀಯ, ಅಂತರಾಪ್ರೀಯ
ಪ್ರನಾರಚನೆ	ಪ್ರನರಚನೆ
ಅನನುಕೂಲ	ಅನಾನುಕೂಲ
ಅಂತಶಾಳಾ	ಅಂತಶಾಲಾ
ಅಬಧ್	ಅಪಧ್
ಉದ್ವಾಸ, ಉದ್ವಾಸವನ	ಉದ್ವಾವನ
ಉಪಾಹಾರ	ಉಪಹಾರ
ಫಲಾಹಾರ	ಫಲಹಾರ
ಕೂತರ	ಕಾತುರ
ಕೊಲಂಕಟು	ಕೊಲಂಕುಶ
ಕೊಳ್ಳುನುಕೊಳೆ	ಕೊಳ್ಳುನುಕೊಳೆ
ಜಾತ್ಯಕ್ತಿತೆ	ಜಾತ್ಯತೆ
ಅನಂತರ	ನಂತರ
ಪಂಜವಾಹಿಕ	ಪಂಚವಾಹಿಕ
ಪಾಧಾನ್ಯ ಪ್ರಧಾನತೆ	ಪಾಧಾನ್ಯತೆ
ಜಗದಂಬಾ	ಜಗದಾಂಬ
ಮನೋರಂಜನ	ಮನರಂಜನೆ

ಈ ರೀತಿ ಸಾಧು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಸಂಪ್ರಾಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮೇಲೆನ ಅಸಾಧು ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಹು ಜನದ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಸಾಧುವಾಗುತ್ತಿದೆ.

(2) ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಬರವಣಿಗೆಯ ನಿಯಮಬದ್ಧತೆ ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಉಚ್ಛರಿಸಿದಂತೆ ಬರೆಯಬುದನ್ನು ಸಾಧುವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆಳಗಿನ ಕೆಲವು ವಸಿಯ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ:

(ಅ) ಮಧ್ಯಾಷ್ಟ ಅಪರಾಷ್ಟ, ಬಹ್ಯ ಬಾಹ್ಯ, ಹಸ್ತ ಅಹ್ಲಾದ, ಆಹ್ಲಾನ, ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೊಲಂಕಟವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಇವು ಉಚ್ಛಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಷ್ಟ, ಅಪರಾಷ್ಟ, ಬಹ್ಯ ಬಾಹ್ಯ, ಹಸ್ತ ಅಹ್ಲಾದ, ಆಹ್ಲಾನ, ಹೀಗೆ ಉಚ್ಛಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮಾದಲು ತೋರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಬರೆಯಬೇಕಿಂಬ ರೂಪ ಜನಜನಿತವಾಗಿದೆ.

(ಆ) ವಿಸಗ್ರೇವಿರುವಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಕ್ಷರವಿರುವಂತೆ ಉಚ್ಛರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಸ್ವತ್ತ: ವು ಸ್ವತ್ತತದ ಎಂದೂ ಆ: ವು ಆದ ಎಂದೂ ಬೀಳೆ ಎಂದು, ಪು: ಎಂಬುದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಎಂದು, ಕ್ರಮೇಣ: ಗುರೋಃ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕृತ ಪದಗಳು ಕ್ರಮೇಣ, ಗುರೋಃ ಎಂದೇ ಉಚ್ಛಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪುನಃ ಶಬ್ದದ ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ವಿನ: ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದು ವಿನಾ ಎಂದಿರೋಕು.

(ಇ) ಮಹಾಪಾಠಾಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೀಗೆ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಪಾಠಾಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಫಾಫನ್ ಗಜನ್, ಭಲ್ - ಜಲ, ರುಗಳ್ - ಜಗಳ, ಥಂಡಿ - ತಂಡಿ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಳಕೆಯಾಗುವ ಶಾಖ್ಯಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಅಲ್ಪಪಾಠಾಗಳ ಮಹಾಪಾಠಾಗಳ ವ್ಯಾತಾಸ (Contrast) ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಬರ್ - ಭರ, ನೋಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಮಹಾಪಾಠಾಯುಕ್ತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಚ್ಛರಿಸಿದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅಂದರೆ. ಮಹಾಪಾಠಾ ಧ್ಯಾತ್ವವಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ. ಭಾರತ, ಖಾರ, ಧನ, ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಾರತ, ಕಾರ, ದನ ಎಂದೂ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

(ಈ) ಕೆಲವೇಂಷೆ ಅತೀ ಶುಭ್ರವಾಗಿರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಹಾಪಾಠಾಗಳು ಬರುವುದುಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಸುಧಿ, ಶಭ್ದ, ಇವುಗಳ ಬಗೆಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಉ) ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಧಿದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ರೂಢಿಯಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ - ಕೈಕಾಲು = ಕಯಾಳು, ಕೌಂಚ = ಕವುಂಚ. ಹೇಗೆ ಆದರೂ ಏ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಯುತ್ವವಾಗಿಯೇ ಬರೆಯುವ ರೂಢಿ ಇದೆ.

(ಊ) ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಷ್ಣ ಶಬ್ದವು ಕ್ರಷ್ಣ ಕ್ರಷ್ಣ ಎಂಬಂತೆ ಉಚ್ಛಾರವಾದರೂ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಬಂದಿಲ್ಲ.

(ಋ) ಹನ್ಸ ದೀರ್ಘ ಸ್ವರಗಳ ಬಗ್ಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕ ಅಗತ್ಯ ಕಡಿ - ಕಾಡಿ, ಕಡಿ - ಕೀಡಿ, ಕುಡಿ - ಕೂಡಿ, ಕೆಡು - ಕೇಡು, ಕೊಡು - ಕೋಡು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥ ವ್ಯಾತಾಸವಿದೆ. ಇವುಗಳ ಬಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

(ಌ) ಅನುಸಾಸಿಕದ ಮುಂದೆ ಅನುಸ್ತಾರವು ಒಂದರೆ, ಅನನ್ನ “ಂ” ಇದರಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ದ್ವಿತೀಯ ಅನುಸ್ತಾರ ಒಂದರೆ ಬಿಂದುಪುಸಿಂದ ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಅಂಕ, ಅಂಚೆ, ಅಂಟೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಂತೆ, ಅಂಮು, ಅಂನ, ಎಂದು ಬರೆಯಬಾರದು. ಅಮ್ಮೆ ಅನ್ನ ಅಣ್ಣ ಎಂದೇ ಬರೆಯಬೇಕು.

(಍) ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕृತ ಶಬ್ದಗಳು ಹೇಳಳವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಪಾಠಾಗಳಲ್ಲದೆ ಶ, ಷ ಮತ್ತು ಸ ಗಾಳಿಗೊಂಡ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಶಯು ಅಸೆಯಾದುದು; ದಿಶೆ, ದಿಸೆಯಾದುದು; ಶಾಲೆ, ಸಾಲೆಯಾದುದು ಶಾರವು ಸಾರವಾದುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದೇ ಪ್ರಕಾರ ವಿಷವು ವಿಶೇಶವಾಗುವುದೂ ಉಂಟು. ಇಲ್ಲಿ ಪ ಕಾರವು ಶ ಕಾರವಾಗುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕೆಲವು ಧ್ವನಿ ವ್ಯಾತಾಸಗಳು ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಆಳಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾತಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅಶಫವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಉಚ್ಛರಿಸಿದ್ದ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಜನರ ಉಚ್ಛಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಪ ಕಾರವು ಶ ಕಾರವಾಗಿದೆ, ಶ ಕಾರವು ಸ ಕಾರವಾಗಿದೆ. ಅಳ್ಳ ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದಗಳಾದ ಅಮ್ಮೆ, ಇಷ್ಟ್ ಎಷ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಪ ಕಾರವಿದೆ. ಕೆಲವರು ಇವನ್ನೂ ಅಸ್ತ್ರಿ, ಇಸ್ಪ್ರಿ ಎಸ್ಪ್ರಿ ಎಂದು ಉಚ್ಛರಿಸುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಅದು ಸ್ಟ್ರೀಕ್ ಶಬ್ದಗಳವಲ್ಲ.

(ಎ) ಕೆಲವು ಪದೇಶದ ಕನ್ನಡ ಭಾವೆಯಲ್ಲಿ ಇ ಕಾರಕ್ ಬದಲಾಗಿ ಸ್ವರವನ್ನೂ ಸ್ವರಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಇ ಕಾರವನ್ನೂ ಉಚ್ಛರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಾಸನವನ್ನು ಅಸನ ಎಂದೂ, ಅರಸೀಕರೆಯನ್ನು ಹರಸೀಕರೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೋಲ ಉಳುವುದು, ಬಲ ಹುಳುವುದು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ, ಇ ಗಳ ಸರಿಯಾದ ಉಚ್ಛಾರ ಹಾಗೂ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಒಳೆಯಿದು.

ಅಭ್ಯಾಸ - 1

(ಆ) ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯವ್ಯಾದದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಪಾಠಾ ಮಹಾಪಾಠಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಯನ್ನು ಒಳ್ಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಸಾಧುವಾದ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಾವುವು ಸಾಧುವಾದ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿರಿ.

ಬೈಂಗಳೇ ಕೈಗಳೇ ಶಿಕ್ಷಣೀಯ ಖಾಯಂ ಆಗಬೇಕೋ ಕಾಯಂ ಆಗಬೇಕೋ ಎಂಬುದರ ನಿರ್ಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದಿಯು ಬಂಧಿಯಾಗಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಹಲವಾರು.

ಕಥೆಯನ್ನು ಕಥೆಯನ್ನುಮಂತೆ ಕನಿಷ್ಠವನ್ನು ಕನಿಷ್ಠಗೊಳಿಸಿದಂತೆ ಕನಷ್ಟವನ್ನು ಕನಷ್ಟದಂತೆ ಕನಷ್ಟಗೊಳಿಸಲಾಗದು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸದ್ಯದ ಮಹಾಪಾಠಾ ಕೊಟ್ಟು ಜನಾರ್ಥನನನ್ನು ಜನಾರ್ಥನನನ್ದಂದು ಧನವಂತನಾಗಿಸುವ ವಿಜ ಹಿಂಭಳೆ ನಡೆದಿದೆ, ಉಚ್ಛರ ಸಾನಕ್ಕೆ ಉಚ್ಛರವನ್ನೇರಿಸಿ ಸಮುಚ್ಚಯದ ಬದಲು ಸಮುಚ್ಚಯ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭೇದಕ್ಕೆಭೇದ

ಬರೆಯುವುದುಂಟು. ಭ್ರಾಹ್ಮಣರು ಭ್ರಾಹ್ಮಾಚಾರ ನಡೆಸುವುದುಂಟು ಸುಂಭದ ಬದಲು ಸುಂಭವನ್ನು ನಿಶ್ಚಿ ಸುಂಭ
ಬದಲು ಸುಖ್ಯೋಳಿಸಿದಾಗ ಶಿಖವು ತಪ್ಪಿವಾಗುವುದಿದೆ.

(ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭು ದಿನಾಂಕ 11.12.1987 ರ ಜನನಾಡಿಯಿಂದ ಉಳ್ಳಿತ)

(ಅ) ಇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಂಯುಕ್ತ ಸುರಗಳ ಇತರ ಶಿಖಗಳನ್ನು ಸಂಪ್ರಸಿಂ.

ಅಂತಿಮ

(ಆ) ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಈ, ಮತ್ತು ಸ ಕಾರಗಳ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಮಹಿಲೆ , ಮಹಿಮ , ಕೇಷ ,

ಕಶಾಯ , ತೀಕರಣ , ಸೂರ ,

ಘಟನಾಯ , ಘರಟು , ಸೂರಪನವಿ ,

ಶೈಟು , ಸೇವರಕ , ತೋಷಾನ ,

(ಇ) ವೆಲದಲಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಉಭಾಧರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಸ್ತಾಪವಿದೆಯೋ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಬರೆಯಿರಿ.

ಅಂದಣ ಅಷ್ಟಣಿ, ದಂಜಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚಿ , ಇಂಬು ಶಿಮ್ಮು ,

ಕುಂತಳ , ಮಂದಿರ , ಅಂಕಣ ,

ಮಂಗಳ , ಕಂಬಿ , ಕಂಬಿಕ , ಕಂಬಿಕ ,

ಬಂಡು , ಪಂಪಾಪತಿ , ಕುಂಬಳ ,

(ಈ) ಕೆಳಗಿನವುಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಯಾವ ಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಅತ್ಯಾಧಿಕ , ಜನಗೋಳಿ , ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರ ,

ಅನಾದ್ರ , ಕೃಾರಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ ಬೈದಾರ್ತ ,

ವೈಶ್ವಾಮಿ , ಮುಕ್ತಾಮಿ , ಮನೋಗ ,

5.3 ಸುಡಿಗಳಲ್ಲಿ

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಬುಲವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸುಡಿಗಳುಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸುಡಿಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಆ ಪದಗಳಿಗೆ ಆ ಅರ್ಥ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ -

ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು, ಎಂದರೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡು, ಪದೇ ಪದೇ ನೆನಪಿಸುತ್ತಿರು, ಸತತವಾಗಿ ನಡೆಸು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯ ನೋಡಿ:

ಕಾಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುದಿಧಿರೆ ಯಾರಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಪರೀಕ್ಷೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದದ್ದಂದ ಇನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸದ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಬೇಕು.

ಇದೇ ರೀತಿ ಗಂಟು ಬೀಳು, ಕಾಲ್ಬೀಗೆ, ಕಣ್ಣಾ ಹಾಕು, ಕೈಯುಲು, ಮೊದಲಾದ ಸುಡಿಗಳುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಕೆಂಪಾಪದಗಳಲ್ಲಿ, ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಸುಡಿಗಳುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅನೇಕ ಏಳಿ ಇವು ರೂಪಕಾತ್ಮಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಇರುತ್ತದೆ, ಆಥವಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ

ಅವನು ಶಸಿರಾಯ.

ನಮ್ಮ ದೇಸಾಯಿ ಅವರು ದಾನಶೂಲ ಕಣ್ಣರು.

ಕಂಠಪ್ರೋಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರೆ ಅವರು ಕೋಗಿಲಿಯೇ.

150 ರನ್ನು ಮಾಡುವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿಂಗ್ರೆ ಇತ್ತಿಂಗ್ರೆ ಹಾಡಿದರು.

(ಅ) ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗ್ಗಳನ್ನು ಅಯ್ಯು ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಬರೆಯಿರಿ.
ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಆಲೋ ಹೇಳಿ ಬಿತ್ತು ಅದರೂ ಯಜಮಾನನ ಎದೆ ಕಳ್ಳು ಕರಗಿಳ್ಳು.

‘ನಿ ನನ್ನ ರಂಭಿ, ಕಣ್ಣಿನ ಗೊಂಬೆ’ ಎಂದ ಆಕೆಯ ಚೀತಿಯನ್ನು.

ತಾನು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ನೇರೆ ಮನೆಯವರ ಮೇಲೆ ಗೂಬೆ ಕೂರಿಸುತ್ತಾನೆ.

‘ಹೂವ ಹಡಲಿಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಭೂಮಿ ತಾಯಿ ಜೋಗಿತೆ’ ಎಂದು ಆಂಧಿಕಾತನಯ ದತ್ತರು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

‘ಇದು ನನ್ನ ಕರುಳ ಕುಡಿ! ಅದು ಮುರುಟಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ’.

(ಆ) ಕೆಳಗಿನ ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗ್ಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರಿ.
ಹರಲಿ ಹೊರು, ಗೆದ್ದ ವೀಕ್ಷಣೆ ಮನುಷ್ಯ, ಗುದುಮುರಿಗೆ ಹಾಕು, ಎತ್ತಿಕಟ್ಟಿ, ಬತ್ತ ಮೊಸರು ಕಲಸು,
ಕರಿ ನೀರಿಗೆ ಕಳಿಸು, ಶಂಖಿ ಮುಖದಿಂದ ಬಂದ ನೀರು.

5.4 ಗಾದೆಗಳು

ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನುಂಡ ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಸತ್ಯಪನ್ನು ಮುಂದಿನ ಹೀಳಿಗೆಗಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಇಡಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅವೇ ಗಾದೆಗಳು. ಗಾದೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವಿರುವಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಗಾದೆಗಳಿಗೆ ನಾಣ್ಯಾದಿ ಎಂದೂ ಅನ್ನತ್ವಾರೆ. ಕೆಲವು ಗಾದೆಗಳು ಬಾಟಿ ಏಟು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ತೀಕ್ಷ್ಣಾಗಿ ಸತ್ಯಪನ್ನು ಸಾರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾಟ್ಯನುಡಿ ಎಂದೂ ಅನ್ನವುದಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಗೇ: ಬೆಳ್ಗಿದ್ದುದೆಲ್ಲ ಹಾಲಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗಾದೆ ಎಪ್ಪು ಅರ್ಥದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣವಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಂತರಂಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಳ್ಳಿರಿಕೆಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ಇದೆ. ಅದೇ ‘ಎತ್ತು ಎರೆಗಳಿದರ ಕೋಣ ಕೆರೆಗಳಿಯಿತು’ ಎಂಬ ಗಾದೆಯಲ್ಲಿ ಗುಣಧರ್ಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಭಾವವು ದುರಕ್ತಿಕ್ರಮವಾದುದು ಎಂಬ ಸತ್ಯಪನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ.

ಗಾದೆಗಳು ಎಂದು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಂಡುಂಡ ಸಿಹಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಂದು ಉಗಮವಾಯಿತೋ ಅಂದೇ ಗಾದೆಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕು. ವಸು ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾದ ಯಾವ ಮಾತ್ರಾ ಗಾದೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ‘ನಾನಿಂದ ತಿಂದ ಮಾನಿನ ಹಣ್ಣು ಸಿಹಿಯಾಯಿತು! ಆದರೆ ಇದು ಗಾದೆಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮರುದಿನ ತಿಂದ ಹಣ್ಣು ಹುಳಿಯಾಗಿರಬಹುದ್ದು! ಆದರೆ ಗಾದೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪೂರಕ ವಾದವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

ಸಿಂಹಿಗನ ಬಲಕ್ಕೆ ನೀಳಬೇಡ; ಅಳುವವನೆ ಎಡಕ್ಕೆ ನೀಳಬೇಡ; ಎಂಬ ಗಾದೆಯಿಂದ, ಹಾಗಾದರೆ ಸಿಂಹಿಗನ ಎಡಕ್ಕೆ ನೀಳು; ಅಳುವವನೆ ಬಲಕ್ಕೆ ನೀಳು ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ‘ನಿನಗೆ ಅಪಾಯವಿರುವುದ್ದಿ ನೀಳಬೇಡ’ ಎಂಬ ಎಷ್ಟರಿಂದ ಅಪ್ಪೆ.

ಗಾದೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರು ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಪಂಡಿತರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನೋಡಿ: ಡಾ.ಎಸ್.ಎಂ. ವ್ಯಾಪ್ತಿಂದಸ್ತಾನೀ ಅವರ ಬರೆಯುವ ದಾರಿ’)

(1) ಪ್ರಶ್ನೆ ರೂಪದ ಗಾದೆ:

ಇದ್ದ ಮೂರೊಳಗೆ ಕಂಡುಪಾರಾಯ?

ಅನೆ ಸೋರಿದರೆ ಆಡಾದೀತೇ?

ನಂಬಿ ಕರೆದರೆ ಓ ಎನ್ನೇ ಶಿವನು?

(2) ಸ್ಥಾಪನಾ ರೂಪದ ಗಾದೆ:

ಇಬ್ಬರ ನ್ಯಾಯ ಮೂರನೆಯವರಿಗೆ ಆಯ.

ಚೆಳ್ಳಿರುವುದೆಲ್ಲ ಹಾಲಳ್ಲ.

ಕುಂಬಾರನಿಗೆ ವರುಪ ದೊಕ್ಕಣಿಗೆ ನಿಮಿಷ.

(3) ವಿಧಿ ರೂಪದ ಗಾದೆ:

ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ ಒದೆ.

ಹಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಯಬಾರದು ಬಂಕಾಪುರದಲ್ಲಿ ಸಾಯಬಾರದು.

ಅತ್ಯ ಹೋದಳಿಂದು ಅಳಬೇಡ; ಕತ್ತೆ ಹೋಯಿತಂದು ಕೊರಗಬೇಡ.

(4) ಉಪಮಾನ ರೂಪದ ಗಾದೆ:

ಹುಲಿಯ ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ನರಿ ಮೈ ಸುಮೈಕೊಂಡ ಹಾಗೆ.

ಹೆಳವನ ಮೇಲೆ ಕುರುಡ ಕೂತಂತೆ; ದಾರಿಸಾಗುವುದಂತೇ?

ಕರವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ಆ ನೇಡಿದಂತೆ.

(5) ನಿರ್ವೀಧ ರೂಪದ ಗಾದೆ:

ಕಡಲೆ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಹಲ್ಲು ಇಳ್ಳ, ಹಲ್ಲು ಇದ್ದವನಿಗೆ ಕಡಲೆ ಇಳ್ಳ.

ಒಂದರೊಲ್ಲು ಒಂದಿಲ್ಲ, ಒಂದರೊಳು ಒಂದಿಲ್ಲ.

ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾವಿಲ್ಲ, ಸುಳಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ.

(6) ಸಂಖಾದ ರೂಪದ ಗಾದೆ:

ಭಲೀರೆ ಜಟ್ಟಿ ಅಂದರೆ ಕೆಮ್ಮೆಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿದನಂತೆ.

ಕುರಿ ಕಾಯೋ, ತೋಳಾ ಅಂದರೆ, ಸಂಬಳಿಲ್ಲದೇ ಕಾದೇನು ಅಂದ.

ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಕಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಹೆಗಲು ಮುಟ್ಟಿ ನೇಡಿಕೊಂಡ.

ಅಭ್ಯಾಸ - 3

(ಅ) ಇದೇ ರೀತಿಯ ಗಾದೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನೆನಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ.

(ಆ) ಕಳಗಿನ ಗಾದೆಗಳು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದವು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ.

ತುಂಬಿದ ಕೊಡ ತುಳುಕುವುದಿಲ್ಲ. ()

ಹಾಲಿದ್ದಾಗೋಲೇ ಹಬ್ಬ ()

ಒಕ್ಕೊಣನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಣ್ಣ ಮುಕ್ಕಿ ನಡೆ. ()

ಮುತ್ತುವ ಬಡಿದರೆ ಹಾವು ಸಾಯಬಲ್ಲದೇ? ()

ಹಾವು ಬಡಿದು ಹಡ್ಡಿಗೆ ಹಾಕಿದಂತೆ ()

ಕೋರೊ ಕಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಕೆಳಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಯೊ ಎಂದನಂತೆ ()

(ಇ) ಕಳಗಿನ ಗಾದೆಗಳ ಪ್ರಾತಿರ್ಥ ರೂಪ ಬರೆಯಿರಿ.

ಹಾಸಿಗೆ ಇದ್ದಮ್ಮೆ

..... ಕಾಸಿನ ಶುಂಠ

ತಾ ಕಳ್ಳ

ಕರಕೆಗೆ ತಂದ ಕುರಿ

5.5 ಗಾದೆಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ

ಗಾದೆಗಳಿಂದರೆ, ನೀತಿ ಪಾಠ, ಅನುಭವದ ಅರ್ಥ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಗಾದೆಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೇಜಾಪುರುಧೂ ಒಂದು ಕಲೆ. ಗಾದೆಗಳು ಭಾವೇಯ ಅನುಭವದ ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿರಿದ್ದ್ವರೆ ಅನುಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗಿಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗೆದ್ದು ಮರವಾಗಿ ಬಗ್ಗೆತೇ? ಈ ಗಾಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಳಿತನದಲ್ಲಿ ಕರ್ತ ಪಾಠ ಬಹಳ ಕಾಲ ನಿಲ್ಲತ್ವದೆ. ಆದರೆ ಆದನೇತ್ತು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಕಲಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂಬ ಮಾತು ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ಹೇಳುತ್ತಾಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ, ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಗಾದೆ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೌತ್ತಿರದೆ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥ ಗಾದೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಹೇಚ್ಚು ಏನನ್ನು ಹೇಳಲಾರಾಗು. ಒತಿಕೇತಕ್ಕೆ ಬೇಲೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂಬ ಗಾದೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಗಾದೆಯ ಪ್ರಯೋಗ ಕೇಳಿದೇ ಇದ್ದವನನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವನಿಗೇನು ಅನುಸತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಉಹಿಸಿದರೆ ಮೇಲಿನ ಮಾತು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗಾದೆಗಳ ಅರ್ಥಗ್ರಹಣ, ವಿಸ್ತರಣೆ, ಒಮ್ಮೆ ಮಹತ್ವದ ಕಷ್ಟ ಕಲೆ. ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಬಹುದು ಆದರೆ ಸರಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಗಾದೆಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಹೇಳಿ ಚಿಂತಾರೆ; ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಿ ಆದುರಿಂದ ಈ ಗಾದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಇಲ್ಲವೆ ಹೊದೆಂದು ಹೇಳಿ ಆದೇ ಅರ್ಥಬರುವ ಬೇರೆ ಗಾದೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಯಾವುವೂ ಸರಿಯಲ್ಲ, ಗಾದೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು.

- (1) ಪಾರ್ಂಬಕ ಅಥವಾ ಪಾಸ್ತ್ರವಿಕ ಮಾತು.
- (2) ಗಾದೆಗಳ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆ - ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಸೂಚನೆ.
- (3) ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಕತೆ ಸಂಗತಿಗಳ ಉಲ್ಲೇಖ.
- (4) ವಿಶೇಷ ವಿಚಾರ.
- (5) ಮುಕ್ತಾಯ.

ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ‘ಮಾತು ಆಡಿದರೆ ಹೋಯಿತು ಮುಕ್ತ ಒಡಿದರೆ ಹೋಯಿತು’.

- (1) ಪಾಸ್ತ್ರವಿಕ : ಗಾದೆಗಳು ಹೇಳಿಕೆ ಸಮಾನ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಹಿರಿಯರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜಿರಂತನ ಸತ್ಯ ಆಡಿದೆ.
- (2) ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆ : ಮಾತು ಆಡಿದರೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೂರಟು ಕೇಳಿವರನ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡ, ಕೂಡಿಕೊಡ ಅರ್ಥ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಪಸ್ತ್ರವಿನಂತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಲ್ಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದೇ ರೀತಿ ಮುತ್ತುಕ್ಕೆ ಚಾರಿ ಬಿಡ್ಡ ಬಡೆದರೆ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಕೂಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೇಳಿ ಕೂಡಿಸಿದರೂ ಮೂಲದ ಸೌಂದರ್ಯ ದೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದುರಿಂದ ಆದುವಾಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾತಾಡಬೇಕು. ಅನೆರ್ಥ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಬದಿಗಿಡಬೇಕು.
- (3) ಕತೆ, ಸಂಗತಿ : ಮನಗೆ ಒಂದ ಅತಿಥಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಗುರಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಸನ್ನಿಹಿತವನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ನೊಂದುಕೊಂಡು ಹೋದಾನು.

- (4) ಜತ್ತು ಮಾತಿಗಿಂತ ಮುತ್ತಿನಂಥ ಒಂದು ಮಾತು ಸಾಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಡಿ ಕಳಿಯುವುದು ಬೇಡ.
- (5) ಮಾತು ಆಡಿದರೆ ವಿಧಿ ಒಂದು ಆತುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದುರಿಂದ ಆದುವಾಗಿ ತೊಕವಿರಲಿ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇರಲಿ. ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಆಗಬಹುದಾದ ಪರಿಣಾಮಮತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುವಾಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇರಲಿ - ಎಂಬ ನೀತಿ ಬೋಥೆ ಇದೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ - 4

- (ಅ) ಕೆಳಗಿನ ಗಾದೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.
ಆಡಕೆಗೆ ಹೋದ ಮಾನ ಆನೆ ಕೊಟ್ಟುರೂ ಬಾರದು.
-
-
-
-
-

(ಅ) ಬಂದೇ ಆರ್ಥ ಕೊಡುವ ಆಥವಾ ವಿವರಕೆಗಳುಳ್ಳ ಗಾದೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿರಿ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಖೇದಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿರಿ.

5.6 ಸಾರಾಂಶ

ನಾವು ಈ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರ, ನುಡಿಗುಟ್ಟು, ಗಾದೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಸಾಧು ಮತ್ತು ಅಸಾಧು ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆವೆ. ಪದಗಳ ಉಚ್ಚಾರಕೆಗೂ, ಬರವಣಿಗೂ ಖೇದಗಳಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಲ್ಪಪಾಠಿಗಳ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪಾಠಿಗಳ ಬಂದರೆ ಆರ್ಥವೇ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ನುಡಿಗುಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಆ ಪದಗಳಿಗೆ ಆರ್ಥ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನುಂಡ ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಹೀಗೆಗಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಇಡುಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅವೇ ಗಾದೆಗಳು.

ಗಾದೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರು ಪ್ರಕಾರಗಳು.

(1) ಪ್ರಶ್ನೆರೂಪದ ಗಾದೆ (2) ಸ್ಥಾಪನಾ ರೂಪದ ಗಾದೆ (3) ವಿಧಿ ರೂಪದ ಗಾದೆ (4) ಉಪಮಾನ ರೂಪದ ಗಾದೆ (5) ನಿರ್ವೇಧ ರೂಪದ ಗಾದೆ (6) ಸಂವಾದ ರೂಪದ ಗಾದೆ.

ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು

ಅಭ್ಯಾಸ - 1

(ಅ)	ಸಾಧು	ಅಸಾಧು
	ಕೈದಿಗೋ	ಬೈದಿಗೋ
	ಕಾಯಂ	ಖಾಯಂ
	ಬಂದಿ	ಬಂಧಿ
	ಕತೆ	ಕಥೆ
	ಕನಿಪ್ಪು	ಕನಿಪ್ಪು
	ಕುಪ್ಪು	ಕುಪ್ಪು
	ಸದ್ದು	ಸದ್ದು
	ಜನಾಧನ	ಜನಾಧನ
	ಉಚ್ಛ್ರಾತ್	ಉಚ್ಛ್ರಾತ್
	ಸಮುಚ್ಛಯ	ಸಮುಚ್ಛಯ
	ಖೇದ	ಖೇಧ
	ಭ್ರಮಾಭಾರ	ಭ್ರಮಾಭಾರ
	ಸ್ತುಭ	ಸ್ಥಂಭ
	ಸ್ತುಫ್	ಸ್ಥಭ್
	ಶ್ವಾಸ	ಶಭ್ಫ

(ಆ)	ಅಪ್ಪಿಕೆ	ಅಹ್ವಾನ	ಪಹ್ವಾದ
	ಚಿಹ್ನೆ	ಜಿಹ್ವೆ	ಲೇಹ್ವೆ
	ಅಪರಾಧ್	ಬಹ್ರಾಧ್	ಜಾಹ್ವಾವಿ

ಮಹಿ	ಮಹಿವು	ಕೇತ	ಕ್ಷಮ್ಮ ಪಂಡಾರ ನುಗೆಣ್ಣು ಗಾದೆಗಳು
ಕಾಯು	ಸೀಕರಣೆ	ಶೂರ	
ಶಹನಾಯಿ	ಶರಮು	ಶೂರ್ಪನಖ	
ಸೇಟು	ಶೇಖರಣೆ	ಸೋಪಾನ	
(ಅ)	ಅಷ್ಟಣ	ಹಷ್ಟ್ಯಾಕ್	ಇಮ್ಮು
ಕುನ್ನಳ	ಮನ್ನಿರ್ಪ	ಅಷ್ಟ್ರಾ	
ಮಧ್ಯಳ	ಕ್ಷಾಷ್ಟ್	ಕಣ್ಣುಕ	
ಒಷ್ಟು	ಪಮ್ಮಾಪತಿ	ಕುಮ್ಮುಳ	
(ಆ)	ಅತ್ಯಧಿಕ	ಜನಗಳು	ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರ
ಅನಾದರ	ಕ್ರೊಾರಿಕೆ ಕೇಂದ್ರ	ಬೈದಾಯ್	
ಒಗ್ಗಟ್ಟು	ಮುಗ್ಗಟ್ಟು	ಮನೋರೋಗ.	

ಅಭಾಷ - 2

- (ಅ) ಹಣ ಬಿತ್ತು : ಅತ್ಯಂತ ದಳಿವಾಯಿತು
- ಕಲ್ಲು ಕರಗಲಿಲ್ಲ : ಮರುಕವುಂಬಾಗಲಿಲ್ಲ
- ರಂಭೆ : ಸೌಂದರ್ಯದ ವಳಿ
- ಗೊಂಬೆ : ಕಣ್ಣಿ
- ಗೂಡೆ ಕೂರಿಸು : ಅಪವಾದವನ್ನು ಇತರರ ಮೇಲೆ ತಾಕು
- ಹೂವ ಹಡಲಿಗೆ : ಹಂಪಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಡಲಿಗೆ (ಬಿದಿನ ತಟ್ಟಿ)
- ಜೋಗಿತಿ : ಎಳ್ಳಮ್ಮನ್ ಭಕ್ತರು ಜೋಗಿತಿಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.
ಪಡಲಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ.
- ಕರುಳ ಕುಡಿ : ಮುದ್ದು ಕಂದಮ್ಮು
- ಮುದುಟಿದಂತೆ : ಕಮರಿ ಹೋಗದಂತೆ.

(ಆ) ಸುಮ್ಮಮ್ಮನ್ನೇ ನಾನು ಹರಲಿ ಹೂರಬೇಕಾಯಿತು

(ಹರಲಿ) = ಅಪವಾದ

ಹೋರಿಯಾಗಿ ಏಳು ದಿನಗಳಾದವು. ಇನ್ನೂ ಗೆದ್ದುವೀಕ್ಕು ಹಂಚಬೇಕು.

(ಗೆದ್ದುವೀಕ್ಕು) = ಕಂಬಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪಾರಾಯಿತು

ಒಳಗೇ ಗುಸುಮುಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂದು ಬೇದಿ ಜಗತ್ತನೇ ಆಯಿತು. ಸೀಟು ಗಿಟ್ಟಿಸಬೇಕಂದು ವನೇನೇ ಗುಡಂತಿಗೆ ಹಾಕಿದ.

ಅಕ್ಷಯಕ್ಕೆದವರು ಸೇಸೆಯನ್ನು ಅತ್ಯೇ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದರು. ಸುಮತಿಯ ಸಂಸಾರ ಒತ್ತ ಹೇಳಿಸು ಕಲಸಿದಂತಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಕರಿನೀರಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. (ದೇತ ಬಿಟ್ಟು ಗಡಿಪಾರು ಮಾಡು)
ಮಂತಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಪ್ರಜೀಗಳಿಗೆ ಶಂಖ ಮುಖಿದಂದ ಬಂದ ನೀರಾಯಿತು.

ಅಭಾಷ - 3

- (ಅ) 1) ಅತ್ಯೇಗೊಂದು ಕಾಲ, ಸೊಸೆಗೊಂದು ಕಾಲ
- 2) ಅಭಾಷವಿದ್ದಂತ ವಿದ್ಯೆ ಕಮರುದಂತೆ ಬುದ್ಧಿ
 - 3) ಬಲಿದರೆ ನಾರಿ, ಮನಿದರೆ ಮಾರಿ
 - 4) ಮಿಂಚಿದ ಕಾಯೆಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಘಲವಿಲ್ಲ.
 - 5) ಕ್ಷೇತ್ರ ಕೆಸರಾದರೆ ಬಾಯಿ ಮೋಸರು.

(ಆ) (ನಿಮೇಧ)

(ಸ್ಥಾಪನ)
(ವಿಧಿ)
(ಪ್ರತ್ಯೇ)
(ಉಪಮಾನ)
(ಸಂಪಾದ)

(ಇ)(1) ಕಾಲು ಚಾಚು

(2) ರಾವಣನ ಹೂಟ್ಯಾಗೆ
(3) ಪರರ ಸಂಬ
(4) ತಳಿರನ್ನ ಮೇಯಿತು.

(ಅ) ವಾಸ್ತವಿಕ: ಹಿರಿಯರು ತಾವುಂಡ ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪರಿಕಾಂತಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇ ಗಾದೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ ವಿವರಣೆ: ಯಾವುದೋ ಚಿಕ್ಕ ವಿವರದಿಂದ ಹೋದ ಮಾನವು ಏನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಎಪ್ಪು ಜಾಗತ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕೋ ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯು ಕೂಡ ಅಪ್ಪೆ ಜಾಗತ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಹೋದ ಗೌರವ, ಘನತೆಗಳು ಏನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಮತ್ತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಡೆಯುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕು.

ಕತೆ ಸಂಗತಿ: ಮನಗೆ ಬುದ್ಧಿಗರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಆಗೌರವ ಮೃಖ್ಯಾನ್ವಯನ್ನು ಉಣಬಡಿಸಿದರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷ ವಿಚಾರ: ಬೃತ್ತಿ ಸಣ್ಣ ವಿವರದಲ್ಲಿಯೂ ಜಾಗತ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು.

ಮುಕ್ತಾಯಿ: ಮಾನವನ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವನ ಸ್ವಾನಮಾನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ (ಇತರರೊಂದಿಗೆ) ಜಾಗತ್ತಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು - ಎಂಬ ಸೀತಿ ಹೋಧಿ ಇದೆ.

ಇದೇ ಪಕ್ಕಾರ ಉಳಿದ ಗಾದಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿರಿ.

(ಆ)ಗಿಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗೆದ್ದು ಮರವಾಗಿ ಬಗ್ಗೆತೆ?

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಮಾತು ಬಹುಕಾಲದವರೆಗೆ
ಹುಟ್ಟು ಗುಣ ಸುಟ್ಟರೂ ಹೋಗದು
ಎತ್ತು ಎರೆಗೆ ಎಳಿದರೆ ಕೋಣ ಕರೆಗೆ ಎಳಿಯಿತು.
ಹಾಗಲ ಕಾಯಿಗೆ ಒಂದಿನ ಕಾಯಿ ಸಾಕ್ಷಿ
ಓತಿಕೇತಕ್ಕೆ ಬೇಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ